

Dagmar Mikešová

Pretérito perfecto compuesto a jeho české protějšky

Posudek vedoucí bakalářské práce

Dagmar Mikešová se ve své bakalářské práci věnuje systému minulých časů ve španělštině. Konkrétně se zaměřuje na čas *pretérito perfecto compuesto*, který staví do opozice k dalšímu minulému času *pretérito indefinido*. V případě tohoto textu však není primárním cílem popis a analýza dialektálních odchylek. Autorka se zaměřuje na jednotlivé funkce paradigmatu a poté přechází k analýze jeho českých protějšků. Na úvod mohu konstatovat, že autorka prokázala orientaci v tématu a že předkládaná práce je dokladem autorčiny poctivé práce s jazykovým materiálem.

Struktura práce odpovídá tradičnímu úzu. V první části práce autorka vymezuje teoretická východiska a následně přechází k části praktické. V úvodních kapitolách teoretické části (1–2) autorka nastiňuje systém slovesných časů a stručně popisuje systém minulých časů ve španělštině. Ve třetí kapitole autorka charakterizuje zkoumaný slovesný čas v kontrastu s *pretéritem indefinidem* (jednoduchým minulých časem) a částečně se vyjadřuje i k dialektálním odchylkám. Kapitola 4 představuje funkce zkoumaného paradigmatu, které jsou následně ilustrovány a analyzovány v praktické části. V kapitole 5 se autorka stručně vyjadřuje k situaci v češtině. Teoretická část obsahuje vše relevantní k danému tématu, je vhodně a logicky strukturovaná a ačkoli autorka pracuje s omezeným počtem sekundárních zdrojů, vytváří zde ucelený a komplexní přehled užití *pretérita perfecta compuesta*.

Praktickou část (kapitola 6) pak tvoří dvě analýzy zkoumaného paradigmatu: kvantitativní a kvalitativní. Analýzy plynule navazují na teoretickou část a dle mého názoru se autorce daří tyto dvě části vhodně provázat. V kvantitativní analýze na korpusech InterCorp a CORPES XXI se autorka zaměřuje na frekvenci užití paradigmatu v kombinaci s různými časovými určeními. Tato analýza je logicky založena na opozici *pretérita perfecta compuesta* a *pretérita indefinida* a z důvodu dialektálních rozdílů autorka do analýzy zahrnuje pouze jazykový materiál od španělských autorů. Autorka si promyšleně vytváří škálu časových určení, u kterých předpokládá, že bude docházet k alternaci. Tyto dílčí analýzy jsou dle mého názoru zajímavé a poctivě zpracované.

V rámci kvalitativní analýzy autorka zkoumá české protějšky zkoumaného času na korpusu InterCorp. Nedochozí k překvapivým závěrům, ale poukazuje na některá specifika

překladačských řešení (např. přidání typických adverbíí *už* a *ještě*). V poslední části analýzy autorka ilustruje jednotlivé funkce, kterým se věnuje v teoretické části práce, příklady z korpusu. Cela praktická část je dle mého názoru dobře zvládnutá a metodologicky v pořádku. Autorka pro potřeby své analýzy využívá dva jazykové korpusy – paralelní a jednojazyčný, a je schopna na základě analýzy vyvozovat obecnější závěry. V poslední kapitole práce shrnuje dílčí závěry.

Po formální a jazykové stránce je práce připravena dobře. V odevzdané verzi bohužel chybí číslování stránek.

Náměty k obhajobě:

- U kvantitativní analýzy alternace *pretéríta perfecta compuesta* a *pretéríta indefinida* autorka zmiňuje, že výsledky mohou být méně přesné z důvodu omezeného množství jazykového materiálu a omezené rozmanitosti textů. Jakým způsobem by bylo možné tento materiál rozšířit pro další analýzu?
- Mohla by autorka okomentovat, z jakého důvodu využívala korpus CORPES XXI a nikoli korpus CREA?

Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o zdařilý text, který splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečné práce. Práci doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou *výborně*.

V Praze 6. 6. 2024

Mgr. Adéla Smažíková